

شواهد زیادی در آیات هست که مصداق آن علی «علیه السلام» است ولی نام مبارک حضرت نیامده تا بالاخره با هدایت الهی، به کئی مقابله نشود

شماره پرسش: ۶۴۰۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۸/۲۹ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام علیکم شما در پاسخ به سوال (۲۰۴۹) فرموده اید که چون حقیقت قرآن بر اساس شرایط مکانی و زمانی نازل شده است نام علی «علیه السلام» در قرآن نیامده و چون خداوند وعده داده است قرآن را حفظ کند نام حضرت را در قرآن نیاورده تا قرآن حفظ شود. در مورد این پاسخ اعتقاد برخی بزرگان این است که این جواب یک مسئله پنهان در خود دارد و آن اینست که آمدن نام ائمه در قرآن لازم برای هدایت مردم بوده ولی خداوند متعال بخاطر تحریف نشدن قرآن نام حضرات معصومین را در قرآن نیاورده است. پاسخ شما به این شبهه چیست؟ (البته آن افراد برای نیامدن نام حضرت علی دلایل دیگری می آورند که مهمترین آن دلایل امتحان مردم است و اینکه مومن و کافر در امت رسول الله با ملاک پذیرش ولایت شناخته میشوند و خود قرآن کریم خصوصیات وصی پیامبر را به کرات مشخص کرده فقط اسم آن جناب را نیاورده است)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر صورت نظر عزیزان محترم است. آنچه عرض شد را علامه طباطبایی «رحمة الله علیه» با توجه به شواهد خود قرآن بود که می فرمایند: خداوند به رسول خود نهیب می زند که چرا مسئله تعیین علی «علیه السلام» را به عقب می اندازی. تا آن جایی که فرمود: «وَأِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ» اگر معرفی جانشینی را عملی نکنی عملاً رسالت خود را به انجام نرسانده ای. بدین لحاظ می بینیم شواهد زیادی در آیات هست که مصداق آن علی «علیه السلام» است ولی نام مبارک حضرت نیامده تا بالاخره با هدایت الهی، به کئی مقابله نشود و از طرفی آن قدر شاهد برای رجوع به اهل البیت و ذی القربی در قرآن آمده که طالب هدایت از هدایت محروم نگردد. موفق باشید